

ניתוח תחתון - המרה מזכר ל"נקבה"

מה לא מספרים לכם, מתוך ניסיון אישי.

בהגדרה היבשה שלי, אני כיום "אישה טרנסקסואלית"
עברתי מספר ניתוחים להתאמה או המרה מגדרית, כפי שאני מכנה זאת, (אספר על זה בהמשך)

**המסמך הזה נכתב על מנת לחסוך לכן, שמתלבטות
האם לעבור ניתוח תחתון, את הסבל הרב שכרוך
בפרוצדורה המיותרת והאכזרית ביותר של העידן
המודרני.**

הייתי גיי בעברי.

אני אנסה לא לחסוך בפריטים, הכל כדי להבהיר לכן/ם ולשקף את הסכנה הגדולה והתהום העמוקה אליה אתן/ם עלולות ליפול. כאמור, חייתי את המחצית הראשונה של חיי כבחור גיי נשי, עדין, לא אקטיבי. הגעתי למצב שבו שוכנעתי על ידי מספר אנשי רפואה שכדאי לי "ללכת על כל הקופה" ולהמיר את עצמי מזכר לנקבה.

בנוסף, מספר נשים טרנסיות מנותחות סיפרו לי מעשי ניסים על הניתוח שלהן, ועד כמה זה כדאי.

רק כעבור שנים, לאחר שכבר נותחתי, הן הודו בפני שזה הדבר הכי גרוע שהן עשו לעצמן.

לפני הניתוח התחתון הייתי אדם פעיל מינית.

נהנית וחוויתי סקס כמו כל צעיר בגילי.

מאוד אהבתי את הפיגורה הגופנית שלי, ויש השפעה רבה על האיזון ההורמונלי בגוף שמכתיב את פיזור השומן וזה בא לידי ביטוי, וקשור מאוד לנוכחות הפין.

אחרי הניתוח, לא הצלחתי לקיים יותר יחסים.

החשק המינית הלך ודעך.

הפכתי לאדם שאין לו דרייב לזה. בנוסף הרופאים יצרו לי "דגדגן" מראש העטרה של איבר המין, המקום היה רדום לחלוטין במשך שנה גם אחרי שנה רמות החשק הן אפסיות לעומת מה שהיה לפני הניתוח. הרופאים יצרו לי בגוף מעיין "נרתיק", שהולך ונסתם עם הזמן.

הם מבקשים ממך לעשות הרחבות ווגינליות לאחר הניתוח. **גם אם תקפידי על ההרחבות, המקום יילך וייסגר וסביר שתצטרכי לפתוח את**

הסתימה מדי כמה זמן ולהיות תלויה בעוד ועוד ניתוחים.

גם אם תמצאי פרטנר עם אבר מין קטן מאוד (כמו שאני מצאתי) לא תהיה לך הנאה: **הנרתיק הוא**

פצע. נסי לקחת קיסם אוזניים ולדחוף אל תוך

פצע פתוח. עכשיו נסי להנות.

גם אם הדגדגן התעורר, עצם הכאב מהחדירה אל

הפצע, מורידה ממך את כל החשק לבצע כל

פעולה כזו. אם לא השתכנעת עד עכשיו, הרופאים

משאירים פיסה נוספת מהפין שלך, ומטמינים אותה

אל מתחת ה"דגדגן" שהם יוצרים. בעת ניסיון לגרות

את עצמך מינית, המקום מתרחב (הגדם למעשה

מבקש להזדקף) וכל זה קורה מתחת לעור שלך.

**לא תהיה לך הנאה:
הנרתיק הוא פצע**

הכאב בינוני, אבל זה מאוד מציק ונראה מטריד ולא נעים. אמנם הרופאים יודעים לחקות באופן כמעט מושלם את המראה החיצוני של הווגינה, ולי אפילו הבטיחו שהיא "תרטיב" בצורה טבעית, אבל למעשה המקום מיובש, צורב לרוב, ולא נעים למגע. ותקחי בחשבון ריח מאוד רע, של רקבון. התיסכול מעצם חוסר היכולת לבוא במגע מיני מייצר אצל המטופלת דיכאון שמעולם לא ידעתי שקיים. זה מרחב שחור אין סופי, תהומי, קבוע ולא ניתן לבריחה. ההתחייבות להרחבות שלוש פעמים בשבוע שהן גם כואבות, וגם חסרות תועלת, הן כמו עסקה עם השטן. וכל זה רק כי האמנתי לרופאים ולנשים טרנסיות שבחרו לשקר לי במצח נחושה. השנים חלפו, וראיתי שלכולם יש ילדים, ולי נלקחה זכות הבחירה להביא אותם. זה בתמורה לסבל שהגוף שלי ממילא כבר עובר.

כל מה שלא סיפרו לי לפני על גברים:

שכנעו אותי שאחרי ההליך אני אהיה "אישה סטרייטית".

במקום לאהוב את הגיי החמוד שהייתי,

הפכתי לסריס שלא באמת יכול לתפקד מינית.

ואם חשבת שטרנסית עם ווגינה תהיה לגיטימית יותר בחברה, אז הנה לך עוד טעות אסטרטגית: גברים מתים על נשים עם בונוס.

ברגע שהפכת למנותחת אין לו שום סיבה להיות איתך.

והיו לא מעט מקרים של גברים שהתאכזבו לדעת שאני כרותת איברים. זה לא שהחלפת את הפין הבריא והמתפקד שלך בווגינה בריאה לרבות תפקודי שחלות רחם וביציות.

לא אחותי.

את אפילו לא בקטגוריה של אישה עקרה.

אין לך שם שום אינסטלציה.

זה כמו מסגרת של תמונה, בלי תמונה.

הווגינה היא קרטון חיצוני. ללא תחושה, ללא תשוקה, ללא פואנטה, עם המון כאבי ראש, ניתוחי תיקון, הרחבות, ורופאים.

כל מה שלא סיפרו לי על הימים

הראשונים אחרי הניתוח:

הימים שלאחר הניתוח היו פשוט גיהנום על פני האדמה. בהתחלה את מחוברת לקטטר. ומדממת ללא הפסקה. מצב לא נעים שבו אחות מחליפה לך בגדים וסדינים, פשוט כי את נמצאת עשרה ימים בתוך שלוליות של דם. כעבור עשרה ימים מוצאים לך סליל תחבושות מהנרתיק, מנתקים מהקטטר, ואת מנסה ללכת. כל צעד וכל שעל, כאילו מספריים גוזרות אותך בבשר החי. בהמשך צריך לקחת המון אנטיביוטיקה. ולשכב על כריות.

“
זה מרחב שחור
אין סופי,
תהומי,
קבוע
ולא ניתן לבריחה.
”

וזה הדבר היחיד שאני יכולה לעשות למען בני האדם שמוסללים והולכים שולל אחר הבטחות שווא שמבקשים למכור להם רופאים המתיימרים להיות אלוהים.

לא מחליפים איבר בריא, בניקוב מצולק ולא מתפקד.

ולדבר הנל קיים מחיר כבד שאי אפשר באמת לשלם עליו. בטוח לא אנשים מיוסרים כמונו. ארשה לעצמי לומר, שחיצונית אני אישה שנראית אטרקטיבית, וגם כגיי הייתי אדם מחוזר, אבל כאמור, היחס החברתי אלייך לא משתנה מאדם גיי, את הופכת לטרנסית סוג ב'. כי הלהיט האמיתי הן הטרנסיות שלא נותחו. מרוב תיסכול, את מנסה לחזור ולהתחבר אל גייז, אבל הם כבר לא נמשכים אלייך.

וגם אם תנסו להפוך חזרה לבן, את בן ללא איברי מין. תצטרכי ליטול טטוסטרון מלאכותי, והווגינה המזוייפת שלך תתייבש ותכאב, כי הגוף יבקש להעמיד שוב ושוב את הגדם (זוכרת את הגדם שכלוא לך מתחת לעור? הוא יזכיר לך שהוא קיים ויכאיב). גם אם תחזרי להראות כזכר, תהי זכר סוג ב' במיעוט שגם ככה לא קל בו. וכאישה טרנסית כרותה, לא יהיה עניין בך. ככה שזה לכלוא את עצמך במצב ביניים שלעולם לא תמצאי דרך מילוט ממנו.

ורוב הנשים איתן שוחחתי, רוב המנותחות היו רוצות בתוך תוכן לחזור להיות הבנים הנחמדים שהן היו פעם. או לפחות להחזיר את הגלגל אחורה, ולא להיות כרותות איבר כלכך חשוב. הרי מלמדים אותנו שמגדר זה גמיש ותלוי בהרגשה ובתחושות של הנפש, אם ככה, אז מדוע ממהרים לכרות ולהמיר לנו את הגוף. אנא שמרי על גופך בריא ושלם. הדברים נכתבו בהמון אכפתיות וכאב. וחבל מאוד שאני לא קראתי מאמר דומה לפני שהובלתי אל האסון הזה, שנקרא ניתוח תחתון.

הסדינים יהיו ספוגים בדם, והכאב יהיה בלתי נסבל, תצטרכי לקחת תקופה כדורים אופיאטיים שהם כמו הירואין, בלי זה אין אפשרות לעבור את זה. סיכוי סביר שתתמכרי בדרך לאחד מהם. יש לך גם שיעורי בית, לעשות הרחבות שלוש פעמים ביום. והכאב בנרתיק בוער. כמו שריפה באמצע הגוף שלך. שריפה שגם שהיא תעומעם, לא שווה את הסבל הנורא. במקום לאהוב ולהתייחס לגופך בכבוד לאהוב את כולך, ומאשרת בחלקך, כרתת איבר בריא, שאחראי על הליבדו, על ההנאה, על הפוריות, ועל בריאותו הכללית והאיזון של גופך.

כל מה שלא סיפרו לי על מתן שתן:

השתן בהתחלה צורב את הבשר שלא מזמן נחתך. וקשה מאוד להתנהל בצורה היגיינית בסיטואציה. תתכונני להחליף בגדים ולהתרחץ מספר רב של פעמים ביום. הריח של השתן משתנה, והזרימה שלו לרוב לא אחידה. בהמשך אם לא תתמכרי למשככי כאבים, אלכוהול או כל סם שמשכיח ממך את האשליה הנוראית שמכרו לך: את תתעוררי. ולא תביני מה עשית. ומדוע? ואת תצטערי.

וגם אם לא היית מחוברת לפין שלך (אני עברתי תקיפה מינית לאורך שנות ילדותי, ולא הייתי מחוברת לפין שלי. ופחדתי ממנו) את תתגעגעי אליו. ותבכי על זה שרצחו לך אותו. אולי תרצי פתאום להביא לעולם ילדים. אולי תרצי לנהל זוגיות, והרי לא תצליחי עם הגוף הכרות שלך להגיע לשלמות. זה כל מה שלא סיפרו לי לפני אותה כריתה אכזרית.

“ וחבל מאוד שאני לא קראתי מאמר דומה לפני שהובלתי אל האסון הזה, שנקרא “ניתוח תחתון” .”

” לפני שהובלתי אל האסון הזה, שנקרא “ניתוח תחתון” .”